

CANCELARIA DE STAT A REPUBLICII MOLDOVA

Nr. 31-06-486-5585

Chișinău

13 august 2021

Biroul Permanent al Parlamentului

În temeiul art.58 din Regulamentul Parlamentului, adoptat prin Legea nr.797/1996, se prezintă Avizul asupra amendamentelor la proiectul de lege cu privire la Codul vamal (*inițiativa legislativă nr. 306 din 9 iulie 2020*), aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 127/2021.

Anexe:

1. Hotărârea Guvernului pentru aprobarea Avizului (în limba română - 1 filă);
2. Avizul asupra amendamentelor (în limba română - 12 file).

Secretar general adjunct al Guvernului

Roman CAZAN

Ex: Oleg Barcarl
Tel.022250385

Casa Guvernului,
MD-2033, Chișinău,
Republica Moldova

Telefon:
+ 373 22 250 101

Fax:
+ 373 22 242696

SECRETARIATUL PARLAMENTULUI REPUBLICII MOLDOVA	
D.D.P. Nr.	1552
"13"	08 2021
Ora	

GUVERNUL REPUBLICII MOLDOVA

HOTĂRÂRE nr. 127

din 12 august 2021

Chișinău

**Pentru aprobarea Avizului asupra amendamentelor
la proiectul de lege cu privire la Codul vamal**

Guvernul HOTĂRĂȘTE:

Se aprobă și se prezintă Parlamentului Avizul asupra amendamentelor la proiectul de lege cu privire la Codul vamal.

Prim-ministru

Contrasemnează:

Ministrul finanțelor

NATALIA GAVRILIȚA

Dumitru Budianschi

Aprobat
prin Hotărârea Guvernului nr. 127/2021

AVIZ
asupra amendamentelor la proiectul de lege
cu privire la Codul vamal

Guvernul a examinat amendamentele (CEB-04 nr. 351 din 17 noiembrie 2020, CEB-04 nr. 387 din 26 noiembrie 2020 și CEB-04 nr. 423 din 15 decembrie 2020) înaintate de către deputații în Parlament la proiectul de lege cu privire la Codul vamal (inițiativa legislativă a Guvernului nr. 306 din 9 iulie 2020) și comunică următoarele.

1. Amendamentul VF nr. 4 din 9 noiembrie 2020, cu privire la modificarea art. 5 pct. 52), care prevede reglementarea Portului Internațional Liber „Giurgiulești” drept zonă liberă, nu se susține, deoarece statutul de zonă liberă nu poate fi stabilit prin prisma reglementărilor prezentului Cod, în contextul în care, potrivit art. 4 alin. (1) din Legea nr. 440/2001 cu privire la zonele economice libere, zona liberă este creată, la propunerea Guvernului, printr-o lege, adoptată de Parlament în corespundere cu legea în cauză, care va delimita în acest scop o parte sau câteva părți ale teritoriului Republicii Moldova. În acest sens, statutul Portului Internațional Liber „Giurgiulești” urmează a fi modificat prin prisma legii-cadru – Legea nr. 8/2005 cu privire la Portul Internațional Liber „Giurgiulești”.

2. Amendamentul VG nr. 22 din 17 noiembrie 2020, ce ține de propunerile de ajustare a noțiunilor din art. 5, se susține, cu excepția propunerii ce se referă la completarea noțiunilor „drepturi de export” și „drepturi de import”, care nu se susține.

3. Amendamentul VF nr. 4 din 9 noiembrie 2020, ce se referă la excluderea lit. f) din art. 12 alin. (5), nu se susține, deoarece activitatea vamală implică cunoștințe aferente legislației și reglementărilor vamale, iar norma ce reglementează obligația brokerului de a instrui personalul angajat pentru desfășurarea activității vamale este necesară pentru instruirea profesională continuă și creșterea experienței și calificării angajaților la nivelul necesar pentru realizarea eficientă a atribuțiilor de serviciu. Menționăm că scopul acestei condiții rezidă în sporirea eficacității și calității serviciilor prestate, precum și în îmbunătățirea activității brokerilor vamali.

4. Amendamentul VG nr. 22 din 17 noiembrie 2020, aferent modificării art. 12, art. 28 alin. (4) și art. 49 alin. (1), se susține.

5. Amendamentul VF nr. 4 din 9 noiembrie 2020, ce se referă la excluderea lit. e) din art. 12 alin. (14), se susține parțial, prin expunerea lit. e) în următoarea formulare:

„e) să verifice documentele și datele primite de la persoana pe care o reprezintă conform actelor normative, în funcție de tipul de reprezentare”.

6. Amendamentul VF nr. 4 din 9 noiembrie 2020, referitor la completarea art. 46 alin. (1) cu textul „cu excepția cazurilor prevăzute la art. 415 al prezentului Cod”, nu se susține, deoarece prevederile art. 45 sunt norme generale aplicate deciziilor vamale, iar prevederile art. 415 sunt norme speciale aplicate deciziilor vamale privind sancțiunile contravenționale, care se aplică cu precădere.

7. Amendamentul VF nr. 4 din 9 noiembrie 2020, referitor la completarea art. 52 alin. (7) după cuvântul „fax” cu cuvintele „poștă electronică”, nu se susține. Conform art. 52 alin. (7) din proiectul de lege, depunerea la poștă echivalează cu transmiterea textului documentului prin teletip, fax și prin alte mijloace de comunicație. Astfel, cuvintele „și prin alte mijloace de comunicație” reprezintă o noțiune mai largă, care cuprinde toate modalitățile și mijloacele posibile de transmitere a unui document.

8. Amendamentul VG nr. 22 din 17 noiembrie 2020, aferent introducerii capitolului II „Taxa pentru efectuarea procedurilor vamale”, nu se susține, deoarece conceptul propus contravine angajamentelor asumate în cadrul Zonei de Liber Schimb Aprofundat și Cuprinzător (ZLSAC), prin prisma art. 195 din Acordul de Asociere dintre Republica Moldova, pe de o parte, și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de altă parte, și art. 52 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii.

9. Amendamentul VF nr. 4 din 9 noiembrie 2020, ce se referă la art. 69 alin. (4), nu se susține, detalierea respectivă va fi efectuată în Regulamentul de punere în aplicare a Codului vamal.

10. Amendamentul VF nr. 4 din 9 noiembrie 2020, referitor la expunerea art. 73 într-o nouă formulare, nu se susține. În acest sens evidențiem că prevederi similare sunt prevăzute în conținutul art. 72 din proiectul noului Cod vamal și se bazează pe prevederile Codului vamal al Uniunii și pe Decizia nr. 6.1 a Comitetului tehnic de evaluare din cadrul Organizației Mondiale a Comerțului. Totodată, menționăm că formularea propusă reprezintă formularea actuală a art. 11 alin. (4) din Legea nr. 1380/1997 cu privire la tariful vamal.

11. Amendamentul VF nr. 4 din 9 noiembrie 2020, ce presupune completarea art. 75 cu pct. 8) cu următorul cuprins: „8) cheltuielile pentru descărcare, reîncărcare și alte cheltuieli legate de importul mărfurilor în/prin Portul Internațional Liber „Giurgiulești”, nu se susține, având în vedere că prevederile propuse spre completare se regăsesc la art. 75 pct. 1) din proiectul noului Cod vamal, motiv pentru care nu se consideră judicios de a introduce reglementări deja prevăzute, care urmează a fi aplicate pe principii generale, fără condiționări teritoriale.

12. Amendamentul VF nr. 4 din 9 noiembrie 2020, ce se referă la modificarea art. 98 alin. (8) pct. 2) lit. b) și completarea acestuia cu pct. 3), ce ține de modificarea tratamentului vamal aplicat trimitărilor poștale

internaționale, nu se susține, din considerentul că mărfurile transportate prin trimerile postale internaționale se află sub supraveghere vamală, valoarea acestora fiind variată, iar depunerea garanției este o măsură de asigurare a achitării drepturilor de import. Valoarea trimiterilor postale poate fi dedusă din manifestul trimiterii postale. Totodată, remarcăm că, în cazul în care operatorul postal va îndeplini condițiile pentru obținerea simplificărilor vamale, acesta nu va fi obligat să depună garanție (garanție globală, cu quantum redus).

13. Amendamentul VF nr. 4 din 9 noiembrie 2020, referitor la expunerea art. 113 alin. (4) în următoarea formulare: „Înscrierile în fișele de evidență ale debitorilor privind stingerea datoriei vamale se efectuează în temeiul deciziei Serviciului Vamal de amânare a datoriei vamale”, nu se susține, în contextul în care se consideră oportună implementarea mecanismului actual reglementat de legislație și utilizarea continuă a contractelor de amânare a termenelor de plată.

14. Amendamentul VG nr. 22 din 17 noiembrie 2020, aferent modificării art. 127 alin. (2) și (3), se susține.

15. Amendamentul VG nr. 22 din 17 noiembrie 2020, aferent modificării art. 198 și art. 201 alin. (2), art. 202 lit. c) și d), nu se susține, deoarece contravine normelor actelor europene (Regulamentul (CE) nr. 1186/2009 al Consiliului din 16 noiembrie 2009 de instituire a unui regim comunitar de scutiri de taxe vamale și Directiva 2009/132/CE a Consiliului din 19 octombrie 2009 de stabilire a domeniului de aplicare a art. 143 lit. (b) și (c) din Directiva 2006/112/CE în ceea ce privește scutirea de la taxa pe valoare adăugată a anumitor importuri finale de bunuri).

16. Amendamentul VG nr. 22 din 17 noiembrie 2020, cu privire la ajustarea art. 219 și 221, nu se susține, deoarece aplicarea scutirii se referă la persoanele ce introduc loturi de marfă și nu urmează să depindă de tipul operatorului postal.

17. Amendamentul VG nr. 22 din 17 noiembrie 2020, cu privire la ajustarea art. 232, se susține parțial, în partea ce ține de alin. (1), primul enunț al alin.(1) se expune în următoarea formulare:

„(1) Guvernul poate reduce pragurile financiare și/sau limitele cantitative ale mărfurilor scutite de drepturi de import, în cazul călătorilor din următoarele categorii:”.

Abrogarea alin. (2) nu se susține, întrucât acesta corespunde cu cuprinsul art.13 din Directiva 2007/74/CE a Consiliului din 20 decembrie 2007 privind scutirea de taxa pe valoare adăugată și de accize pentru bunurile importate de către persoanele care călătoresc din țări terțe.

18. Amendamentul VG nr. 22 din 17 noiembrie 2020, referitor la ajustarea art. 242 alin. (2) lit. a), se susține.

19. Amendamentul VG nr. 22 din 17 noiembrie 2020, cu privire la ajustarea art. 274, se susține parțial, prin expunerea primului enunț al alin. (2) în următoarea formulare:

„(2) Guvernul poate limita cantitatea de combustibil admis cu scutire de drepturi de import în cazul:”.

Modificările propuse la lit. a) și b) se susțin.

20. Amendamentul VF nr. 4 din 9 noiembrie 2020, referitor la expunerea art. 283 alin. (3) în următoarea formulare: „Pe toată durata regimului de admitere temporară, mărfurile nu pot fi vândute, date în locațiune, comodat, gajate, transferate sau puse la dispoziția unei alte persoane pe teritoriul Republicii Moldova, decât cu acordul Serviciului Vamal, cu condiția achitării drepturilor de import în cazul punerii mărfurilor respective în liberă circulație”, nu se susține.

În conformitate cu prevederile Convenției privind admiterea temporară, încheiată la Istanbul la data de 26 iunie 1990, în majoritatea anexelor este specificată o condiție de bază ca mărfurile introduse în regim vamal de admitere temporară să aparțină unei persoane stabilite sau rezidente în afara teritoriului de admitere temporară. La fel, se propune menținerea normei actuale privind punerea în liberă circulație, din considerentul că, mai întâi, urmează a fi achitate drepturile de import și efectuate formalitățile vamale de punere în liberă circulație pentru mărfurile introduse în regim vamal de admitere temporară și doar după aceasta este posibilă utilizarea mărfurilor respective în alte scopuri decât au fost introduse. Norma propusă presupune că mărfurile introduse temporar pot fi puse în liberă circulație, cu condiția achitării drepturilor de import în cazul punerii mărfurilor respective în liberă circulație, astfel nefiind clar în ce moment urmează a fi achitate drepturile de import, ceea ce ar genera anumite riscuri în partea ce ține de supravegherea mărfurilor respective.

21. Amendamentul VF nr. 4 din 9 noiembrie 2020, referitor la expunerea art. 291 alin. (3) pct. 4) și art. 292 alin. (2) pct. 4) într-o altă formulare, nu se susține, deoarece normele respective transpun prevederile legislației internaționale care stipulează expres actele și procedura care necesită a fi respectată în cazul transportării mărfurilor sub acoperirea convențiilor internaționale. Transportarea mărfurilor de către operatorii poștali deschiși concurenței nu cade sub incidența niciunui act internațional. Conform prevederilor legislației europene, operatorii poștali plasează mărfurile în regimul vamal de tranzit, conform regulilor generale. Excepția operatorilor poștali din aceste prevederi generale va constitui o abatere de la prevederile Convenției privind regimul de tranzit comun, la care Republica Moldova urmează să adere în conformitate cu Acordul de Asocieră dintre Republica Moldova, pe de o parte, și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de altă parte.

22. Amendamentul VF nr. 6 din 14 decembrie 2020, referitor la completarea proiectului de lege cu prevederi aferente regimului vamal duty-free, nu se susține. Menționăm că proiectul Codului vamal a fost elaborat în vederea executării angajamentelor asumate de Republica Moldova în art. 201 din Acordul de Asocieră dintre Republica Moldova, pe de o parte, și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale

acestora, pe de altă parte, ratificat prin Legea nr.112/2014, prevăzute în anexa XXVI la Acordul de Asociere menționat, precum și a recomandărilor înaintate prin Hotărârea Curții de Conturi nr. 34/2016 privind Raportul auditului de conformitate asociat auditului de performanță al sistemului facilităților fiscale și vamale, ce propune eliminarea treptată a facilităților fiscale și vamale acordate magazinelor ce activează în regim duty-free. Concomitent, proiectul conține prevederi pentru executarea recomandărilor Misiunii Uniunii Europene de Asistență la Frontieră în Moldova și Ucraina, Uniunii Europene și Băncii Mondiale, finalitățile urmărite fiind creșterea încasărilor fiscale și reguli clare de impozitare, bazate pe echitate și simplitate fiscală.

23. Amendamentul VG nr. 22 din 17 noiembrie 2020, aferent ajustării art. 311 alin. (1), se susține.

24. Amendamentul IM nr. 34 din 2 noiembrie 2020, referitor la art. 312 alin. (1), ce ține de substituirea cuvintelor „de obținerea unei aprobări prealabile din partea” cu cuvântul „notificarea”, nu se susține, deoarece zona liberă este o parte a teritoriului vamal în care mărfurile străine sunt introduse și utilizate fără plata drepturilor de import și fără aplicarea măsurilor de politică comercială, potrivit procedurii stabilite de noul Cod vamal și de alte acte normative, în cazul când legislația nu prevede altfel, iar mărfurile autohtone sunt introduse și utilizate cu respectarea condițiilor necesare plasării în regim. Zonele libere sunt îngrădite. Perimetrul și punctele de acces și de ieșire ale unei zone libere sunt supuse supravegherii vamale.

Astfel, în vederea asigurării unei supravegheri eficiente a mărfurilor străine depozitate în zonele libere, fără plata drepturilor de import, organul vamal urmează să verifice ca orice construcție din zona liberă să asigure supravegherea mărfurilor astfel încât să nu fie posibilă sustragerea acestora de sub controlul vamal, să asigure integritatea mărfurilor depozitate, să fie amenajată astfel încât să permită accesul doar persoanelor care dețin acest drept, să nu permită sustragerea/scoaterea mărfurilor de sub supraveghere vamală prin alte locuri decât doar după declararea mărfurilor și efectuarea controlului vamal corespunzător. Totodată, în cazul depozitării în zonele libere, mărfurile care prezintă pericol, a celor susceptibile de a altera alte mărfuri sau a celor care necesită instalații speciale, construcțiile urmează să fie asigurate cu locuri special amenajate în acest scop.

În concluzie, remarcăm că toate aceste măsuri nu vor fi luate în calcul de către alte organe abilitate care reglementează domeniul construcțiilor, pe motiv că acestea se limitează doar la verificarea corespunderii construcției unor cerințe tehnice.

25. Amendamentul IM nr. 34 din 2 noiembrie 2020, ce se referă la modificarea art. 315, prin excluderea posibilității de plasare a mărfurilor în zona liberă în regim de perfecționare activă, nu se susține, deoarece urmează a fi modificat în totalmente conceptul noului Cod vamal, ce ține de regimurile vamale speciale, care prevede că regimul de zonă liberă să fie inclus în regimul

vamal special de depozitare. Prin urmare, un alt concept aplicat regimului de zonă liberă contravine angajamentelor asumate privind racordarea cadrului legal național la cel al Uniunii Europene.

26. Amendamentul IM nr. 34 din 2 noiembrie 2020, ce ține de excluderea textului din art. 317 alin. (2) „și a licențelor de export sau a măsurilor de control la export prevăzute, sau a politicilor comerciale,” nu se susține, deoarece prevederea respectivă nu va afecta activitatea agenților economici care vor activa în regim vamal de perfecționare activă într-o zonă liberă, pe motiv că această prevedere va face excepție în cazul în care este stabilit faptul că produsele finite, semifinite sau returnarea componentelor de materie primă, pentru exportul resturilor și deșeurilor din procesul de producție, parte a oricărui proces de producție, nu au statutul vamal de mărfuri autohtone. Această măsură fiind impusă doar mărfurilor autohtone la export.

Totodată, cuvintele „sau a politicilor comerciale” se substituie cu cuvintele „în cadrul politicilor comerciale”.

27. Amendamentul VF nr. 4 din 9 noiembrie 2020, aferent art. 348 alin. (3), se susține, prin completarea alineatului respectiv cu lit. e) cu următorul cuprins:

„e) mărfurile sunt transportate prin trimiteri poștale internaționale.”

28. Amendamentul IV nr. 3 din 26 noiembrie 2020, privind expunerea art. 363 într-o nouă formulare, se susține parțial, prin modificarea alineatului care își schimbă conținutul ca urmare a amendamentului propus, după cum urmează:

la alin. (1) pct. 2) va avea următorul cuprins:

„2) dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) titularul de drepturi a confirmat în scris Serviciului Vamal, în termen de 10 zile lucrătoare sau, în cazul mărfurilor perisabile, în termen de 3 zile lucrătoare de la notificarea suspendării acordării liberului de vamă pentru mărfuri sau de la reținerea acestora, faptul că un drept de proprietate intelectuală a fost încălcat;

b) titularul de drepturi a confirmat în scris Serviciului Vamal, în termen de 10 zile lucrătoare sau, în cazul mărfurilor perisabile, în termen de 3 zile lucrătoare de la notificarea suspendării acordării liberului de vamă sau de la reținerea mărfurilor, acordul său privind distrugerea mărfurilor; și

c) declarantul sau deținătorul mărfurilor a confirmat în scris Serviciului Vamal, în termen de 10 zile lucrătoare sau, în cazul mărfurilor perisabile, în termen de 3 zile lucrătoare de la notificarea suspendării acordării liberului de vamă sau de la reținerea mărfurilor, acordul său privind distrugerea mărfurilor. În situația în care declarantul sau deținătorul mărfurilor nu a confirmat Serviciului Vamal, în termenele respective, acordul său privind distrugerea mărfurilor, nici nu a notificat autorităților vamale opoziția sa în acest sens, Serviciul Vamal poate considera că declarantul sau deținătorul mărfurilor a confirmat acordul său față de distrugerea mărfurilor respective.”;

alin. (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Titularul de drept este obligat să distrugă mărfurile care aduc atingere unui drept de proprietate intelectuală în decurs de 3 ani de la data constatării că acestea aduc atingere unui drept de proprietate intelectuală.”

29. Amendamentul IV nr. 3 din 26 noiembrie 2020, ce ține de completarea art. 363 cu alin. (7) și art. 364 cu alin. (11) privind excluderea obligației de achitare a drepturilor de import sau de export pentru mărfurile distruse, nu se susține, deoarece art. 125 alin. (1) pct.7) prevede stingerea datoriei vamale la import în cazul în care mărfurile supuse drepturilor de import sau de export sunt distruse sub supraveghere vamală sau abandonate în favoarea statului.

30. Amendamentul VF nr. 4 din 9 noiembrie 2020, referitor la art. 378 alin. (3), ce prevede modificarea termenului de „3 ani” cu termenul de „1 an”, nu se susține. Menționăm că termenul de prescripție de 3 ani este direct proporțional cu termenul-limită prevăzut de proiect pentru constatarea unei datorii vamale, fapt ce ar permite Serviciului Vamal întreprinderea unor acțiuni legale de tragere la răspundere a subiecților care au adus un anumit prejudiciu statului. Or, aceeași abordare juridică este prevăzută și în legislația comunitară, care extinde termenul de prescripție la un termen de 3 ani, termen suficient pentru a putea sancționa persoanele vinovate de încălcarea reglementărilor vamale.

31. Amendamentul VF nr. 4 din 9 noiembrie 2020, ce ține de expunerea art. 383 alin. (1) și (2) într-o formulare nouă și modificarea art. 395, nu se susține, deoarece sancțiunea este în corelare proporțională cu riscul economic ce poate apărea în caz de nerespectare a acestui regim, unde, de regulă, valoarea mărfurilor străine plasate sub regim special este considerabilă, mărfurile se află sub supraveghere vamală, nefiind achitate drepturile de import. De asemenea, conform art. 418 alin. (2), operatorul economic este în drept să achite, în termen de 3 zile lucrătoare, calculat din momentul aducerii la cunoștință a deciziei asupra cazului de contravenție vamală, doar jumătate din quantumul sancțiunii materiale aplicate. Respectiv, norma prevăzută în proiect este echitabilă situației juridice reglementate. Totodată, proiectul prevede în art. 399 noțiunea de „contravenție neînsemnată”, motiv pentru care contravențiile prevăzute la art. 383 nu pot fi calificate ca fiind contravenții minore.

32. Amendamentul VF nr. 4 din 9 noiembrie 2020, ce prevede expunerea art. 384 alin. (1) și (2) în formularea propusă, nu se susține, deoarece vinovăția reprezintă un element component al contravenției, fără de care fapta săvârșită nu poate fi calificată ca o contravenție, respectiv forma vinovăției nu poate influența quantumul amenzii aplicate. Or, scopul normei este de a spori corectitudinea declarării mărfurilor, astfel încât să fie prevenit fenomenul declarării neautentice a acestora. În ipoteza delimitării normei, ținând cont de forma vinovăției, s-ar crea impresia greșită de stimulare a neglijenței declarantului în procesul declarării și vămuirii mărfurilor.

33. Amendamentul IV nr. 3 din 26 noiembrie 2020, ce se referă la excluderea art. 386, nu se susține, deoarece art. 386 prevede răspunderea

materială ce poate surveni în cazul contravenției respective, fiind de altfel aplicată exclusiv persoanelor juridice. Mai mult decât atât, lupta contra produselor contrafăcute sau care aduc atingere unui drept de proprietate intelectuală atinge cote globale, fiind pe deplin implementată în toate țările, cu precădere în țările Uniunii Europene, fiind stabilite sancțiuni foarte drastice. Scopul cuantumului fix este de a spori gradul de conformare al agenților economici și de a-i descuraja să importe/exporte mărfuri ce pot aduce atingere dreptului de proprietate intelectuală, acțiune ilicită, care, de altfel, se realizează în mare parte intenționat.

34. Amendamentul VF nr. 4 din 9 noiembrie 2020, ce se referă la modificarea art. 387, prin substituirea textului „40 – 100% din cuantumul drepturilor de import pentru care” cu textul „20 – 50 % din cuantumul taxei vamale pentru care”, nu se susține, deoarece acordarea tratamentului tarifar preferențial este un beneficiu pentru operatorul economic, respectiv operatorul economic trebuie să prezinte acte autentice pentru a beneficia de acest tratament. Micșorarea cuantumului amenzilor va crea un risc major în beneficierea neîntemeiată de tratament tarifar preferențial sau de restituiri. Menționăm că amenda se stabilește nu din valoarea în vamă a mărfurilor, ci din cuantumul drepturilor de import pentru care a fost solicitat sau acordat tratamentul tarifar preferențial sau din cuantumul drepturilor de import sau export pentru care a fost solicitată restituirea. De asemenea, conform art. 418 alin. (2), operatorul economic este în drept să achite, în termen de 3 zile lucrătoare calculat de la data aducerii la cunoștință a deciziei asupra cazului de contravenție vamală, doar jumătate din cuantumul sancțiunii materiale aplicate. Respectiv, norma prevăzută în proiect este echitabilă situației juridice reglementate.

35. Amendamentul VG nr. 22 din 17 noiembrie 2020, aferent art. 388, se susține.

36. Amendamentul VF nr. 4 din 9 noiembrie 2020, referitor la art. 395, ce ține de substituirea cuvintelor „forță majoră” cu cuvintele „impediment în afara controlului persoanei”, nu se susține, deoarece articolul respectiv nu conține prevederile menționate.

37. Amendamentul VF nr. 4 din 9 noiembrie 2020, ce se referă la completarea art. 400 alin. (6) pct. 1) cu lit. f) și g), se susține parțial, prin completarea articolului cu lit. f) cu următorul cuprins: „f) contravenția are un impact redus sau inexistent asupra cuantumului drepturilor vamale care trebuie plătite”, iar circumstanța atenuantă propusă la lit. g) (contravenția a fost săvârșită de o întreprindere mică sau mijlocie, în termen de 3 luni de la data înregistrării de către Serviciul Vamal) se regăsește în circumstanța atenuantă prevăzută la lit. d) (săvârșirea pentru prima dată a unei contravenții vamale în decursul a 12 luni consecutive).

38. Amendamentul VF nr. 4 din 9 noiembrie 2020, referitor la excluderea art. 400 alin. (4), nu se susține, deoarece scopul normei este de a limita abuzurile din partea agenților constatați în procesul stabilirii cuantumului sancțiunii

contravenționale în cazul existenței circumstanțelor agravante. De asemenea, aceste norme contribuie la respectarea principiului transparenței, stabilind un proces transparent de aplicare a circumstanțelor agravante, excluzând elementele corupționale.

39. Amendamentul VF nr. 4 din 9 noiembrie 2020, ce se referă la completarea cu art. 415¹ („Examinarea contestațiilor în cadrul Consiliului de soluționare a disputelor”), nu se susține.

În acest sens evidențiem că spre deosebire de prevederile Codului vamal în vigoare, în proiectul noului Cod vamal modalitatea de emitere a deciziilor este total diferită de cea actuală. Respectiv, agentul economic are dreptul la replică, prin care își expune toate argumentele pentru emiterea unei decizii favorabile.

Suplimentar, informăm că regulamentele Uniunii Europene nu prevăd obligativitatea instituirii unui astfel de consiliu. Mai mult decât atât, astfel de consilii de soluționare a disputelor nu există în nicio țară europeană.

40. Totodată, în vederea perfecționării prevederilor proiectului Codului vamal, se propun următoarele modificări:

a) în preambul, după liniuța a patra, se completează cu două liniuțe cu următorul cuprins:

„- transpune parțial Directiva 2009/132/CE a Consiliului din 19 octombrie 2009 de stabilire a domeniului de aplicare a art. 143 lit. (b) și (c) din Directiva 2006/112/CE în ceea ce privește scutirea de la taxa pe valoarea adăugată a anumitor importuri finale de bunuri, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 292/5 din 10 noiembrie 2009;

- transpune parțial Directiva 2006/79/CE a Consiliului din 5 octombrie 2006 privind scutirea de impozit la import pentru loturile mici de bunuri cu caracter necomercial din țări terțe, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 286/15 din 17 octombrie 2006”;

b) la art. 11, alin. (4) se completează cu textul „, în funcție de tipul reprezentării”;

c) la art. 12 alin. (3), după cuvintele „de către brokerul vamal” se introduc cuvintele „sau orice persoană desemnată în calitate de reprezentat vamal”;

d) art. 39 va avea următorul cuprins:

„Articolul 39. Conformitatea

(1) Conformitatea este absența unor încălcări grave sau repetate a legislației vamale și fiscale, constatată conform procedurii legale, precum și a infracțiunii economice legate de activitatea solicitantului, pe perioada ultimilor 3 ani anteriori depunerii cererii.

Această condiție se consideră îndeplinită în cazul în care:

(a) nu există nicio decizie a unei autorități administrative sau judiciare care să concluzioneze că una dintre persoanele descrise la lit. (b) a comis, în cursul ultimilor trei ani, încălcări grave sau repetate ale legislației vamale sau ale dispozițiilor fiscale în legătură cu activitatea sa economică; precum și dacă

(b) niciuna dintre următoarele persoane nu are un cazier care conține infracțiuni în legătură cu activitatea sa economică, inclusiv cu activitatea economică a solicitantului, dacă este cazul:

- solicitantul;
- angajatul sau angajații responsabili de domeniul vamal al solicitantului;
- persoana sau persoanele împuternicite să îl reprezinte pe solicitant sau care exercită controlul asupra gestiunii acestuia.

Încălcarea gravă a legislației vamale sau fiscale în sensul prezentului articol sunt faptele ce constituie:

- contravenție vamală cu răspundere materială, prevăzută la art. 380, 382, 383, 384, 386, 387, 388, 391 și 395 din Codul vamal al Republicii Moldova nr. 1149/2000, ce cauzează un prejudiciu mai mare de 100 000 de lei;
- contravenție cu răspundere contravențională din Codul contravențional al Republicii Moldova nr. 218/2008, prevăzută la art. 287 alin. (10), (10¹) și (11), la care valoarea obiectului contravenției depășește 100 000 de lei ;
- contravenție cu răspundere contravențională din Codul contravențional al Republicii Moldova nr. 218/2008, prevăzută la art. 287 alin. (12), (14) și (15), ce cauzează un prejudiciu mai mare de 100 000 de lei;
- încălcare fiscală aferentă TVA care a dus la diminuarea și/sau eschivarea mai mare de 100 000 de lei pe perioada unui an calendaristic;
- încălcare fiscală aferentă accizei.

Încălcarea repetată, în sensul prezentului articol, este comiterea unor încălcări ale legislației vamale sau fiscale, care sunt identice sau similare în ceea ce privește natura acestora.

Infracțiuni legate de activitatea economică a solicitantului în sensul prezentului articol, sunt faptele ce constituie: infracțiuni economice, informatice, din domeniul telecomunicațiilor, corupție, contra mediului, securității publice și a ordinii publice din Codul penal al Republicii Moldova nr. 985/2002.

Ca excepție, Serviciul Vamal poate decide altfel dacă determină, în baza informațiilor și datelor disponibile, că aceste încălcări au o importanță redusă în raport cu numărul sau amploarea operațiunilor vamale și nu creează suspiciuni cu privire la buna-credință a solicitantului.

Se va lua în considerare:

- a) examinarea neregulilor pe bază cumulativă;
- b) frecvența încălcărilor, pentru a stabili dacă există probleme sistematice;
- c) dacă solicitantul a informat din proprie inițiativă organul vamal despre greșelile sau neregulile descoperite;
- d) dacă solicitantul a luat măsuri de remediere pentru a preveni sau a minimiza eventuale nereguli sau greșeli.

(2) Dacă persoana (persoanele) împuternicite să îl reprezinte pe solicitant sau care exercită controlul asupra gestiunii acestuia, alta decât solicitantul, este stabilită sau își are reședința într-o țară terță, Serviciul Vamal evaluează

îndeplinirea prezentei condiții în baza înregistrărilor și informațiilor aflate la dispoziția sa.

(3) Dacă solicitantul este stabilit pe teritoriul vamal de mai puțin de 3 ani, Serviciul Vamal evaluează îndeplinirea prezentei condiții în baza înregistrărilor și informațiilor aflate la dispoziția sa”;

e) la art. 119 alin. (12), cuvintele „drepturilor de import sau de export” se substituie cu cuvintele „taxei vamale”;

f) la art. 140 alin. (4), cuvântul „poate” se exclude;

g) la art. 159, alin. (3)-(5) se abrogă;

h) art. 217 alin. (2):

- la lit. b), după cuvintele „lenjeria de corp” se introduc cuvintele „lenjeria de pat”;

- lit. c) se abrogă;

i) la art. 280 alin. (1), cuvântul „primirii” se substituie cu cuvântul „acceptării”;

j) la art. 283 alin. (3), enunțul al doilea va avea următorul cuprins:

„Pe teritoriul Republicii Moldova acestea nu pot fi vândute, date în locațiune, comodat, gajate, transferate sau puse la dispoziția unei alte persoane stabilite pe teritoriul vamal, decât cu acordul Serviciului Vamal, după plata drepturilor de import și efectuarea formalităților vamale de punere în liberă circulație.”;

k) la art. 291 alin. (3), punctul 3) va avea următorul cuprins:

„3) în conformitate cu Convenția privind admiterea temporară, adoptată la Istanbul la 26 iunie 1990 (Convenția A.T.A.), atunci când are loc un tranzit”;

l) la art. 305 alin. (1), cuvintele „sau la punctele internaționale de trecere a frontierei de stat” se substituie cu textul „în transport internațional, în porturi internaționale sau la bordul navelor în transport internațional”;

m) la art. 318 alin. (2) lit. c), cuvintele „taxe vamale” se substituie cu cuvintele „drepturi de import”;

n) la art. 321 alin. (1), lit. d) va avea următorul cuprins:

„d) mijloacele de transport auto nu sunt folosite pentru transportul de mărfuri și de pasageri; mijloacele de transport nu pot fi vândute, donate, transmise prin moștenire, închiriate, subînchiriate, date în comodat, gajate, transferate sau puse la dispoziția unei alte persoane pe teritoriul Republicii Moldova decât cu acordul organului vamal, după plata drepturilor de import și efectuarea procedurilor vamale”;

o) la art. 324:

- lit. d)-f) se exclud;

- lit. g) va avea următorul cuprins:

„g) mărfurile importate pe teritoriul Republicii Moldova destinate realizării proiectelor de asistență investițională, finanțate din contul granturilor acordate Guvernului, precum și din contul granturilor acordate instituțiilor finanțate de la buget, conform listei aprobate de Guvern”;

- la lit. p), cuvintele „taxa vamală și taxa pentru efectuarea procedurilor vamale” se substituie cu cuvintele „și taxa vamală”;

p) la art. 380, cuvântul „alte” se exclude;

q) la art. 381, cifrele „40000” se substituie cu cifrele „25 000”;

r) la art. 385, cuvintele „inexacte sau” se exclud;

s) la art. 426:

- alin. (6) va avea următorul cuprins:

„(6) Agenții economici înregistrați în zonele economice libere, Portul Internațional Liber „Giurgiulești” și Aeroportul Internațional Liber „Mărculești” la data intrării în vigoare a prezentului Cod vor aplica garanțiile de stat în conformitate cu prevederile art.13 din Legea nr. 440/2001 cu privire la zonele economice libere, art.12 din Legea nr. 8/2005 cu privire la Portul Internațional Liber „Giurgiulești” și , respectiv, art. 9 din Legea nr.178/2008 cu privire la Aeroportul Internațional Liber „Mărculești”;

- art. se completează cu alin. (7), (8) și (9) cu următorul cuprins:

„(7) Agenții economici înregistrați în zonele economice libere în perioada 1 ianuarie 2023 – 1 septembrie 2024 sunt în drept, pe parcursul perioadei de până la 1 ianuarie 2033, dar care nu va depăși termenul de funcționare a zonei economice libere concrete, să activeze conform prevederilor legilor în vigoare la data de 31 decembrie 2022.

(8) Agenții economici înregistrați în Portul Internațional Liber „Giurgiulești” în perioada 1 ianuarie 2023 – 1 septembrie 2024 sunt în drept, pe parcursul perioadei de până la 17 februarie 2030, să activeze conform prevederilor legilor în vigoare la data de 31 decembrie 2022.

(9) Agenții economici înregistrați în Aeroportul Internațional Liber „Mărculești” în perioada 1 ianuarie 2023 – 1 septembrie 2024 sunt în drept, pe parcursul perioadei de până la 1 ianuarie 2033, dar care nu va depăși termenul de funcționare a Aeroportului Liber, să activeze conform prevederilor legilor în vigoare la data de 31 decembrie 2022.”;

t) la art. 426 și 427, cifrele „2022” se substituie cu cifrele „2023”.